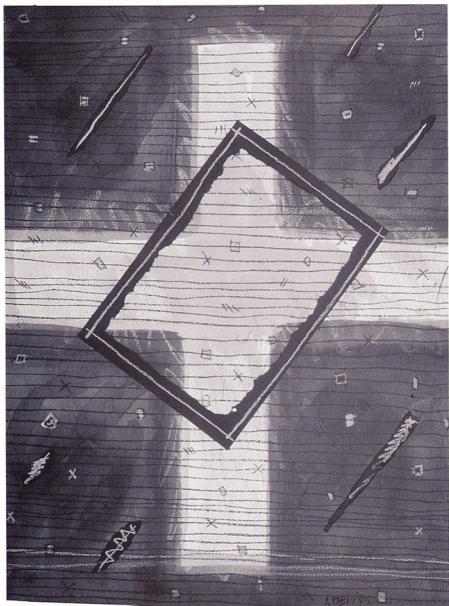

KREŠIĆ

Mjera prostora - varijacije (II)

Izložba što je pred nama nastala je, očito, pod bolnim dojmom rata na tlu Hrvatske: okupacija dijela našega državnog teritorija, ubijanje i protjerivanje nesporskoga stanovništva, palež i grabež, oskvrnuće katoličkih crkava i groblja, zatiranje tragova hrvatskoga nacionalnog bića zapisanog u spomenicima kulture - sve to, izrečeno jezikom simbola, slilo se u križ, u bodljikavu žicu, u dijagonalno podijeljene četverokute različitih struktura, u mrlju, ili valovitu nakupinu što se propinje i pada ponad otežale amorfne mase. Destrukcija je na djelu. Rat je obilježio Krešićev svijet.

S druge strane, ta ista izložba nastala je, očito, i u kontinuitetu autorova stvaralaštva, u njegovoj mjeri prostora u kojoj je samo varijacija iste slikarske zaokupljenosti što ju je umjetnik odredio oko 1985. A to je svijet, kako je zabilježeno, istraživanja širega registra geometrijskih oblika sažetih u osnovne, elementarne oblike - simbole s najprisutnijim udjelom kvadrata iz kojega organski, logički i simbolički proizlazi oblik križa.

Poblže rečeno, slikarstvo Antuna Krešića ide za tim da na bazi temeljnih geometrijskih simbola izrazi određene težnje osamdesetih i devedesetih godina, što ih je prepoznao kao vlastite, a to je položaj postmodernista koji premošćuje odijeljeno i povezuje sučeljeno, približuje i međusobno prožima spontanu gestu i racionalni postupak. U Krešićevu slučaju to je viđenje spoja geometrijske i lirske apstrakcije pod svjetlom primarnoga slikarstva i nove ekspresivnosti.

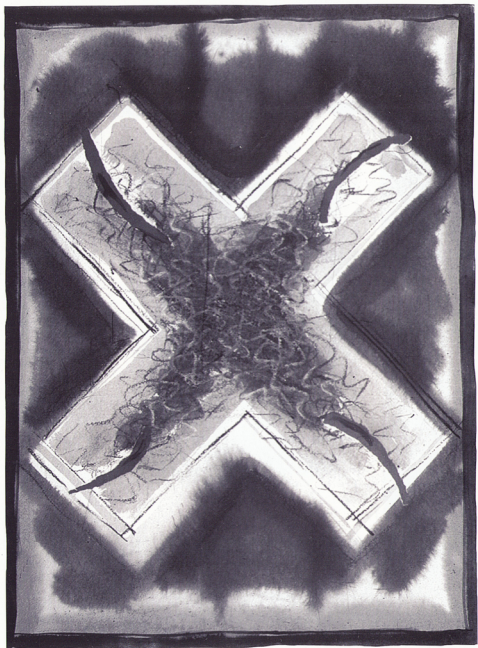
Druga značajka Krešićeva rada u sebi sadrži zahtjev za doživljajnom i formalnom punoćom. To je ona potencijalna prilagodljivost načina ovoj ili onoj tezi što proizlazi iz neke zgrade, emocije, ili razmišljanja o egzistenciji i svijetu u kojem jesmo, a tada u taj i takav sklop ulazi sve ono što slikara potiče na provjeru i ostvarenje daljega likovnog prijedloga. Tada univerzalni jezik poprima osobno proživljena svojstva, pa križ nije samo nebeski svjetionik, nego i devastirano polje prekriveno logorskom žicom, a četverokut, simbol grada, stabilnosti, ili majke koja zaštićuje, može postati znakom razorena ognjišta.

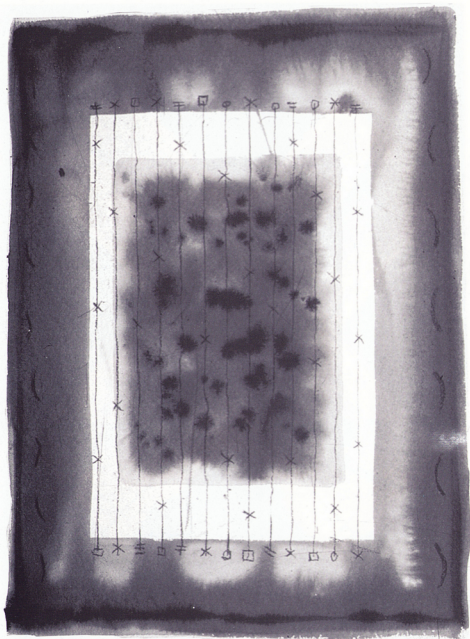
Po tome pojмимо da se u akademski vidokrug općih načela nepovratno nastanilo iskustvo Domovinskoga rata proživljeno na crti obrane ili u pohodima oslobođenja od velikosrpskih zavojevača. Grafizmi prizivlju poprište fizičkoga sruza; bijelu siluetu oslobađajućega križa, omeđenu zemljom što je natapa krv, zastire žice s bodljikama; vrtlog mrlje je zaglušna eksplozija granate. U toj mjeri prostora u tjeskobi i prijetnji bit će uspostavljena i obećavajuća suprotnost: topla i meditativna smedila, nebesko plavo i osvježavajuće, ublažujuće zeleno. Rane su svježje. Prognanici još obitavaju daleko od djedovine, a krajolik je zagađen divljačkim neredom.

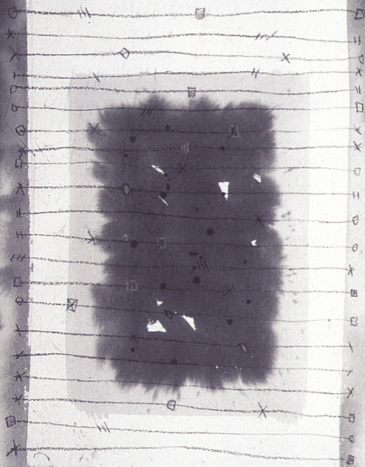
Krešić slika u miješanoj tehnici. Osnova njegove invencije je akvarel, na kojemu ugljenom i voštanim pastelom dodatno intervenira. Usporedimo li ovu izložbu s Krešićevom lanskome u Zagrebu, na kojoj je prikazao srodne varijacije također nastale pod dojmom rata, možemo ustanoviti da je ovaj put više poradio na sintezi, na pročišćenju teme ili motiva, i donekle otvorio paletu, a posegnuo je i za tehnikom kolaža.

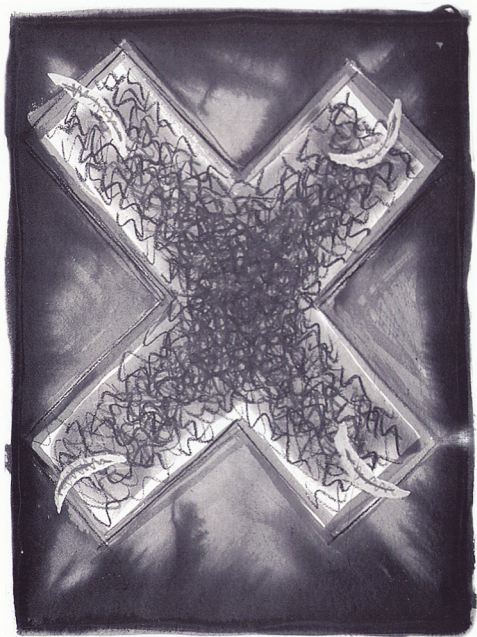
Sve u svemu, to je opus koji se opire uništenju i bezumnosti i zalaže za duhovni napor, da se ono destruktivno u čovjeku pobjedi plemenitim nastojanjima i stvaranjem.

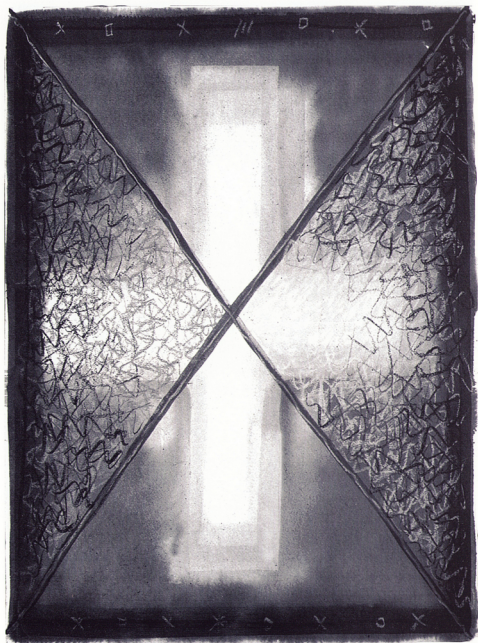
Josip Škunca

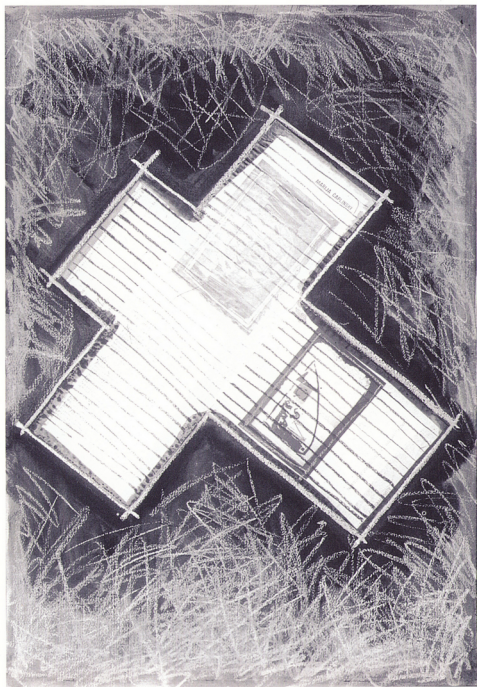

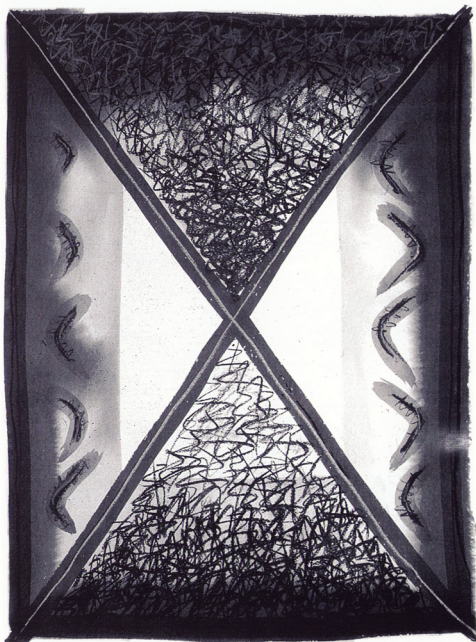

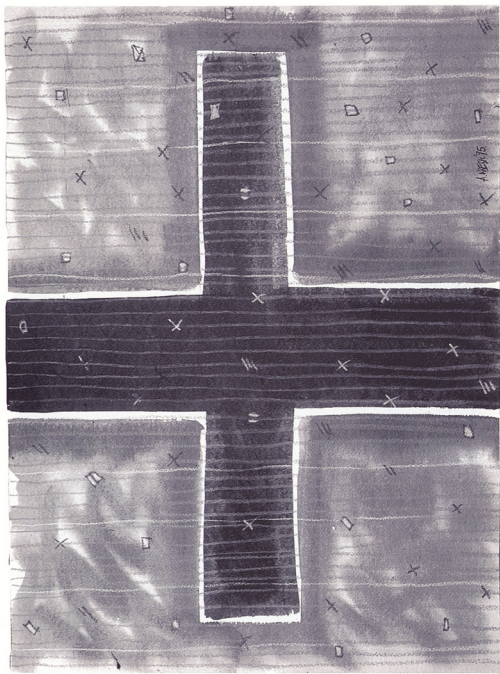

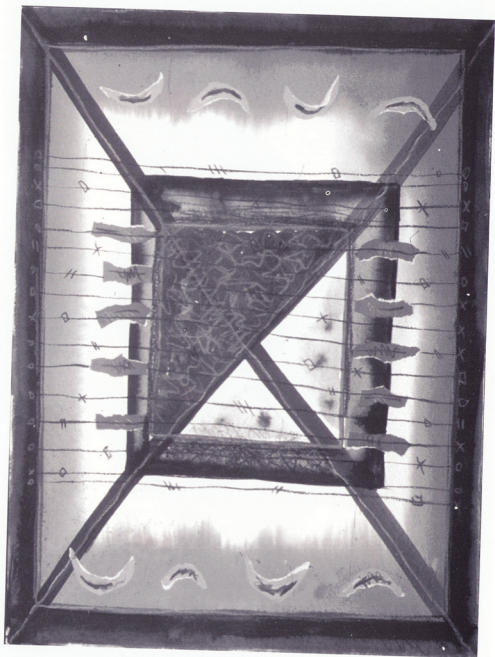

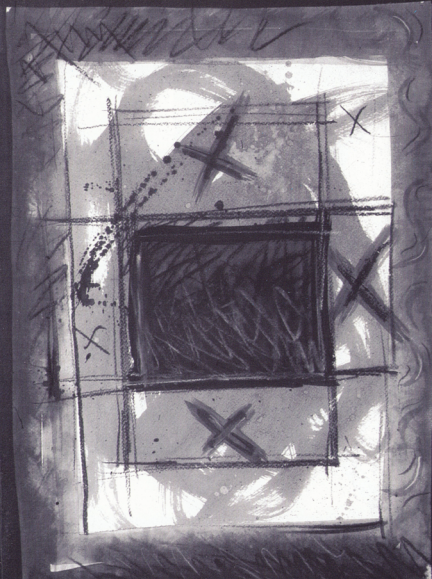

Archie J.

Životopis

Antun Krešić rođen je u Starim Jankovcima nedaleko od Vinkovaca 14. veljače 1955. Diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu godine 1981. u slikarskoj klasi prof. Šime Perića. Samostalno izlaže od 1979., a skupno od 1981. u Vinkovcima, Splitu, Poznanovcu, Eisenstadtu, Beču, Heitzingu, Crikvenici, Mariboru, Beogradu, Voloskom, Pirovcu i Šibeniku. Nagrađen na II. međunarodnom natjecanju slikarstva "Volosko 87" nagradom "Mandrač". Živi u Kašini, Odvojak Ivana Mažuranića 2, telefon: 755 - 671. Djeluje kao stručni likovni suradnik u "Školskoj knjizi" u Zagrebu.

Samostalne izložbe:

- 1979. - Lovran, Hotel "Meridional"
- 1982. - Vinkovci, Kazalište "Joza Ivakić"
- 1983. - Tuzla, Klub galerija Galerije jugoslavenskog portreta
- 1985. - Zagreb, Galerija "Dubrava" - TAZ
- 1986. - Vinkovci, Likovni salon Galerije umjetnosti
- 1987. - Zagreb, Atelier "Libuša"
- 1989. - Zagreb, Galerija "Dubrava"
Zagreb, LIKUM-ova galerija "Izlog"
- 1994. - Zagreb, Galerija "Dubrava"
- 1995. - Slatina, galerija Centra za kulturu N.S.
- 1995. - Sesvete, Muzej Prigorja - Sesvete

Popis radova:

1 - 16 "Mjera prostora - varijacije II" miješana tehnika, 1994., 1995., veličina radova do 1 m.

SAVJET GALERIJE KURIJA
MUZEJA PRIGORJA SESVETE

Vinko Fišter

Vladimir Polić

Zlatko Potočki

Branko Kelčec

Vladimir Sokol

Milan Bešlić

Tomislav Dilber

IZDAVAČ: MUZEJ PRIGORJA-SESVETE

ZA IZDAVAČA: *Vladimir Sokol*

PREDGOVOR: *Josip Škunca*

LIKOVNA POSTAVA: *Antun Krešić*

TEHNIČKI POSLOVI: *Mladen Tomljenović*

FOTOGRAFIJE: *Marko Čolić*

I ORGANIZATOR: *Tomislav Dilber*

NAKLADA: 300 kom.

TISKARA: »GRAFORAD«, *Rugvica, tel.:01/750-835*

IZLOŽBA JE OTVORENA OD 2.10.-14.10.1995.
U MUZEJU PRIGORJA SESVETE
GALERIJA KURIJA